

Prüfungstext

11 Verse

Erläuterung: **Blau** hinterlegte Formen sind unterhalb zu bestimmen, zu **grau** hinterlegten Formen finden sich im Anschluß an den Text Anmerkungen. Hinsichtlich der **rot** markierten Ketiv-Form wird zuweilen das selbständige Erforschen der Qere-Form erwartet.

1

וַיְהִי כִּי־זָקְנָן יִצְחָק וּתְכַהֵינָּ עֵינָיו מִרְאֵת וַיִּקְרָא אֶת־עֲשׂוֹ בְּנֹו
תִּגְדֹּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנְנִי:

2

וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי:

3

וַעֲתָה שְׂאֵ־נָא כְּלִיף תְּלִיף וְקִשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצֹנֶדֶה לִּי צִידָה: צִיד: Qere:

4

וַעֲשֵׂה־לִּי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶתְבַּתִּי וְהִבִּיאָה לִּי וְאֶכְלָה בְּעִבּוֹר
תְּבַרְכֶּךָ נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוֹת:

5

וּרְבֵקָה שָׁמְעַת בְּדַבַּר יִצְחָק אֶל־עֲשׂוֹ בְּנֹו וַיִּלֶּךְ עֲשׂוֹ הַשָּׂדֶה
לְצֹוֹד צִיד לְהִבְיֵא:

6

וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אֲבִיךָ
מְדַבֵּר אֶל־עֲשׂוֹ אַחִיךָ לֵאמֹר:

7

הַבִּיאָה לִּי צִיד וְעֲשֵׂה-לִּי מִטְעָמִים וְאֹכְלָה וְאִבְרַכְכָּה לְפָנַי
יְהוּה לְפָנַי מוֹתִי:

8

וְעַתָּה בְּנֵי שָׁמַע בְּקֻלִּי לְאֲשֶׁר אָנִי מְצַנֶּה אֶתְךָ:

9

לָךְ-נָא אֶל-הַצֹּאן וְקַח-לִּי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עֵזִים טָבִים וְאֶעֱשֶׂה
אִתְּם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ כְּאֲשֶׁר אָהַב:

10

וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יְבָרַכְךָ לְפָנַי מוֹתוֹ:

11

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-רֵבֶקָה אִמּוֹ הֲנִן עֲשׂוֹ אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאַנְכִי
אִישׁ חָלָק:

Anmerkungen zum Text:

Die in diesem Text befindlichen Personennamen werden zuweilen als bekannt vorausgesetzt.

יִצְחָק - *n.pr.* Isaak

יַעֲשָׂו - *n.pr.* Esau

רֵבֶקָה - *n.pr.* Rebeka

יַעֲקֹב - *n.pr.* Jakob

Formenbestimmung:

Bestimmen Sie aus dem Text folgende Formen (im Text *blau* markiert) und bieten Sie eine genaue Übersetzung der Form gemäß ihrer Funktion im Text:

1. V1) ותְּכֹהֵן -
2. V1) עֵינָיו -
3. V1) מִרְאָת -
4. V3) וְצֵא -
5. V3) וְצוּרָה -
6. V4) וְאַכְלָהּ -
7. V5) שִׁמְעַת -
8. V5) לְהָבִיא -
9. V7) וְעִשָּׂה - (!)
10. V7) וְאַבְרָכָהּ - (!)
11. V10) וְהִבֵּאת - (!)

Musterübersetzung

Gen 27,1-11

1

וַיְהִי | כִּי־זָקֵן יִצְחָק | וַתְּכַהֵן עֵינָיו מִרְאֵת |
וַיִּקְרָא אֶת־עֶשָׂו בְּנֹו תְּגֹדֹל | וַיֹּאמֶר אֵלָיו |
בְּנִי | וַיֹּאמֶר אֵלָיו | הֲנִנִּי :

Und es geschah, als Isaak alt geworden war und seine Augen schwach geworden waren, sodaß sie nicht mehr sehen konnten, daß er Esau rief, seinen ältesten Sohn. Und er sprach zu ihm: „Mein Sohn (bist du)!“
Und er sprach zu ihm: „Hier bin ich.“

וַתְּכַהֵן - 3.f.Pl. Narr. Q. [כהה] – und sie waren schwach geworden

עֵינָיו - Dual v. עֵין + Suff. 3.m.Sg. – seine Augen

מִרְאֵת - Inf.c. Q. [ראה] + Präp. כִּי

2

וַיֹּאמֶר | הֲנִנִּינָא זְקַנְתִּי | לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי :

Und dann sprach er: „Siehe doch, ich bin alt geworden. Nicht kenne ich den Tag meines Todes.“

3

וַעֲתָה שְׂאֲנָא כְלִיךָ תְּלִיךָ וְקִשְׁתְּךָ | וְצֵא
הַשָּׂדֶה | וְצוּדָה לִי צִידָה :

„Und nun hebe doch dein Jagdzeug auf, dein Wehrgehänge und deinen Bogen. Und geh hinaus auf das Feld und jage mir doch ein Wild!“

שְׂאֲנָא - Imp. m. Sg. Q. [נשא] – Heb doch auf!

כְּלִיךָ - כֶּלִי + Suff. 2.m.Sg. – deine Waffe

תְּלִיךָ - תֵּלִי + Suff. 2.m.Sg. - dein Wehrgehänge

וְקִשְׁתְּךָ - קִשֶׁת + Suff. 2.m.Sg. – dein Bogen

וְצֵא - Imp.m.Sg. Q. [וְצֵא] + Kop. – und geh hinaus!

וְצוּדָה - Imp.m.Sg. Q. [וְצוּדָה] + He adhort. + Kop. – und jage doch!

צֹיֵד - i.p. [v. צֹיֵד] – Jagd, das Erjagde, Wild

4

וְעֵשָׂה-לִי מִטַּעַמִּים | כַּאֲשֶׁר אֶתְבְּתִי | וְהַבִּיאָה
לִי | וְאֹכְלָה | בְּעֵבֹר תְּבַרְכֵהּ, נִפְשִׁי | בְּטָרָם
אָמוּת:

Und bereite für mich Leckerbissen, wie ich es liebe. Und bring [es] mir doch, ich aber will essen, damit dich segnen wird (segnet) meine Seele ehe ich sterbe(n) werde).

וְעֵשָׂה - Imp.m.Sg. Q. [עֵשָׂה] + Kop. – und bereite!

מִטַּעַמִּים - (Pluraletantum) - Leckerbissen

וְהַבִּיאָה - Imp.m.Sg. Hif. [בוא] + He adhort. + Kop.- und bring doch!

וְאֹכְלָה - 1.c.Sg. PK Q. [אכל] i.p. + He kohort. + Kop. – und ich will essen

בְּעֵבֹר - um...willen, damit, wegen

תְּבַרְכֵהּ - 3.f.Sg. PK Pi. [ברך] + Suff. 2.m.Sg. – sie wird dich segnen

בְּטָרָם - ehe [Konj.] (+ PK-Form)

אָמוּת - 1.c.Sg. PK Q. [מוּת] – ich werde sterben

5

וְרֵבֶקָה שָׁמְעַת | בְּדַבַּר יִצְחָק | אֶל-עֵשָׂו
בְּגוֹ | וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו תְּשׁוּבָה | לְצוּד צֹיֵד לְהַבִּיאַ:

Aber Rebekka [war eine Zuörende] hatte zugehört, während Isaak zu Esau, seinem Sohn, gesprochen hatte. Und Esau ging auf das Feld, um ein Wildbret zu jagen, um [es] zu bringen.

שְׁמַעַת - Pt. f. Sg. St.a. akt. Q. (segol.) [שמע] – eine, die hört

בְּדַבֵּר - Inf. c. Pi. [דבר] + Präp. בְּ – während (er) sprach

וַיֵּלֶךְ - 3.m.Sg. Narr. Q. [הלך] – und dann ging er

לְצוּר - Inf. c. Q. [צור] + Präp. לְ – um zu jagen

צִיד - s.o.

לְהָבִיא - Inf. c. Hif. [בוא] + Präp. לְ – um zu bringen

6

וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לְאִמְרִי |
הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ | מְדַבֵּר אֶל־
עֵשָׂו אַחִיךָ לְאִמְרִי :

Rebekka aber sprach zu Jakob, ihrem Sohn: „Siehe, ich habe deinen Vater gehört, er sprach zu Esau, deinem Bruder:

מְדַבֵּר - Pt. m. Sg. St.a. akt. Pi. [דבר] – einer, der sprach

7

הָבִי־אָה לִּי צִיד | וַעֲשֵׂה־לִּי מְטַעְמִים | וְאֶכְלֶה |
וְאֶבְרַכְכָּה לְפָנַי יְהוָה לְפָנַי מוֹתִי :

„Bring doch mir ein Wildbret und bereite für mich Leckereien, ich aber will essen. Und ich werde dich segnen vor dem Herrn vor meinem Tod.“

הָבִי־אָה - s.o.

מְטַעְמִים - s.o.

וְאֶבְרַכְּךָ | וְאֶבְרַכְּךָ - 1.c.Sg. PK Pi. + Kop. + Suff. 2.m.Sg. – und ich will dich segnen

8

וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקוֹלִי | לְאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה
אֹתְךָ:

Und nun mein Sohn höre auf meine Stimme, [in Bezug auf wovon gilt ich bin eine Befehlende dir] was ich dir befehle.

שְׁמַע - Imp. m. Sg. Q. [שמע] – Höre!

מְצַוָּה - Pt. f. Sg. akt. St.a. Pi. [צוה] – eine, die befiehlt

אֹתְךָ - Nota acc. + Suff. 2.m. Sg. i.p.

9

לְךָ-נָא אֶל-הַצֹּאֵן | וְקַח-לִי מִשָּׁם שְׁנֵי
גְּדֵי עֲזִים טָבִים | וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מִטְעָמִים
לְאָבִיךָ | כִּפְאֲשֶׁר אָהֵב:

Geh doch zu dem Kleinvieh und nimm für mich von dort zweit gute Ziegenböckchen. Ich aber werde sie bereiten (als) Leckerreien für dienen Vater, wie er (es) liebt.

לְךָ-נָא - Imp.m.Sg. Q. [הלך] – geh doch!

וְקַח - Imp.m.Sg. Q. [לקח] + Kop. – und nimm!

שְׁנֵי - [שנים <] zwei

גְּדֵי - m.Pl. St.c. v. [גדי] – Böckchen;

mit עֲזִים [עז - Ziege]: Ziegenböckchen

וְאֶעֱשֶׂה - 1.c.Sg. PK Q. + Kop. [עשה] – und ich / ich aber werde bereiten

מִטְעָמִים - s.o.

אָהֵב - 3.m.Sg. AK Q. i.p. [אהב] – er liebt(e)

10

וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ | וְאָכַל | בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ
לְפָנַי מִזֹּתוֹ:

Und bring (es) zu deinem Vater, daß er esse. Damit er dich segnen wird/segnet vor seinem Tod.

וְהֵבֵאתָ - 2.m.Sg. Waw-AK Hif. [בוא] – und bring!

וְאָכַל - 3.m.Sg. Waw-AK Q. [אכל] – und er esse

בְּעֵבֶר - um...willen, damit, wegen

יְבָרְכֶךָ - 3.m.Sg. PK Pi. [ברך] + Suff. 2.m.Sg. – er wird dich segnen

11

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רֵבֶקָה אִמּוֹ | הֲיֵן עֵשָׂו
אָחִי אִישׁ שָׁעֵר | וְאֲנֹכִי אִישׁ חָלָק:

Da sprach Jakob zu Rebekka, seiner Mutter: „Siehe, Esau, mein Bruder, ist ein haariger Mann, ich aber bin ein unbehaarter Mann“.

אִמּוֹ - אָם + Suff. 3.m.Sg. – seine Mutter

שָׁעֵר - I. haarig

חָלָק - unbehaart, glatt